

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 maja 2024 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2024 r. ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 w pkt 3:

a) w art. 11f:

- w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,
- dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Sędzia może oddać nie więcej niż:

- 1) po jednym głosie na kandydatów będących sędziami Sądu Najwyższego, sędziami sądów wojskowych, sędziami Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz sędziami wojewódzkich sądów administracyjnych;
- 2) po dwa głosy na kandydatów będących sędziami sądów apelacyjnych oraz sędziami sądów okręgowych;
- 3) po trzy głosy na kandydatów będących sędziami sądów rejonowych.”,

b) w art. 11p:

- ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Głos oddaje się przez postawienie na karcie do głosowania znaku „x”

w kratce z lewej strony obok nie więcej niż:

- 1) jednego nazwiska kandydata na członka Rady będącego sędzią:
 - a) Sądu Najwyższego,
 - b) sądu wojskowego,
 - c) Naczelnego Sądu Administracyjnego,
 - d) wojewódzkiego sądu administracyjnego;
- 2) dwóch nazwisk kandydatów na członków Rady będących sędziami:
 - a) sądów apelacyjnych,

- b) sądów okręgowych;
 - 3) trzech nazwisk kandydatów na członków Rady będących sędziami sądów rejonowych.”,
 - w ust. 10 wyrazy „dwóch lub większej liczby kandydatów na członków Rady” zastępuje się wyrazami „większej liczby kandydatów na członków Rady niż określona w ust. 9”;
- 2) w art. 1 w pkt 3, w art. 11f w ust. 4 wyrazy „do dnia rozpoczęcia” zastępuje się wyrazami „do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia”;
- 3) w art. 1 w pkt 3:
- a) dodaje się art. 11fa w brzmieniu:
 - „Art. 11fa. Do terminów:
 - 1) zgłaszania kandydatów na członków Rady, o których mowa w art. 11f ust. 1,
 - 2) przeprowadzania czynności wyborczych, o których mowa w art. 11k ust. 2, 3, 5 i 8–10, art. 11o ust. 3, art. 11q ust. 2 oraz art. 11s ust. 1–2a – stosuje się odpowiednio art. 9 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408).”,
 - b) w art. 11s w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 2408)”;
- 4) w art. 1 w pkt 3, w art. 11g w ust. 1 wyrazy „z wyjątkiem art. 11s ust. 3” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 11s ust. 3”;
- 5) w art. 1 w pkt 3:
- a) w art. 11g w ust. 1 i w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „art. 11t” zastępuje się wyrazami „art. 11t ust. 4”,
 - b) art. 11t otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 11t. 1. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady, o którym mowa w art. 11f ust. 1, przed upływem kadencji, prawo objęcia mandatu członka Rady przysługuje sędziemu, który w wyborach zarządzonych na podstawie art. 11g ust. 1 otrzymał kolejno największą liczbę głosów spośród

kandydatów na członka Rady tej samej kategorii, o której mowa w art. 11f ust. 1, w ramach której został wybrany członek Rady, którego mandat wygasł, pod warunkiem, że posiada status sędziego mającego prawo kandydowania na członka Rady w ramach tej kategorii. Przepisy art. 11k ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Państwowa Komisja Wyborcza niezwłocznie zawiadamia sędziego, o którym mowa w ust. 1, o możliwości złożenia oświadczenia o objęciu mandatu członka Rady w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

3. Sędzia, o którym mowa w ust. 1, pełni funkcję członka Rady od dnia złożenia Państwowej Komisji Wyborczej oświadczenia o objęciu mandatu.

4. Jeżeli oświadczenie o objęciu mandatu nie zostało złożone w terminie, o którym mowa w ust. 2, albo nie ma sędziego uprawnionego do objęcia mandatu członka Rady, Państwowa Komisja Wyborcza zarządza wybory uzupełniające na dzień przypadający nie później niż na trzy miesiące od dnia wygaśnięcia mandatu członka Rady.”,

c) w art. 11u w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 11t” zastępuje się wyrazami „art. 11t ust. 4”;

6) w art. 1 w pkt 3, w art. 11g w ust. 2 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) tryb przekazywania Państwowej Komisji Wyborczej przez komisję skrutacyjną dokumentów, o których mowa w art. 11p ust. 17;”;

7) w art. 1 w pkt 3:

a) w art. 11j w ust. 5 wyrazy „musi zawierać” zastępuje się wyrazem „zawiera”,

b) w art. 11p w ust. 14 wyrazy „muszą być” zastępuje się wyrazem „są”;

8) w art. 1 w pkt 3, w art. 11j w ust. 5 po wyrazach „Krajowej Rady Sądownictwa” dodaje się wyrazy „w wyborach zarządzonych na (dzień, miesiąc, rok)”;

9) w art. 1 w pkt 3, w art. 11k w ust. 2 skreśla się wyrazy „z pismem zawierającym prośbę”;

- 10) w art. 1 w pkt 3, w art. 11k w ust. 5 wyrazy „wzywa pełnomocnika” zastępuje się wyrazami „wzywa niezwłocznie pełnomocnika”;
- 11) w art. 1 w pkt 3:
- a) w art. 11k ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. W zakresie nieuregulowanym do postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860) dotyczące spraw ze skarg, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 1 tej ustawy, z wyłączeniem art. 243–262, z tym, że termin, o którym mowa w art. 193 tej ustawy, wynosi trzy dni.”
- b) w art. 11s:
- w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,
 - dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W zakresie nieuregulowanym do postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dotyczące spraw ze skarg, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 1 tej ustawy, z wyłączeniem art. 243–262, z tym, że termin, o którym mowa w art. 193 tej ustawy, wynosi trzy dni.”;
- 12) w art. 1 w pkt 3, art. 11l otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11l. Państwowa Komisja Wyborcza, niezwłocznie po upływie terminu zgłaszania kandydatów na członków Rady, o których mowa w art. 11f ust. 1, a w razie podjęcia uchwały odmawiającej przyjęcia zgłoszenia kandydata – po upływie terminu, o którym mowa w art. 11k ust. 8, w przypadku, gdy w tym terminie nie wniesiono skargi, albo po wydaniu ostatniego orzeczenia, o którym mowa w art. 11k ust. 9, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, odrębnie dla każdej kategorii, o której mowa w art. 11f ust. 1:

- 1) listę kandydatów na członków Rady, o których mowa w art. 11f ust. 1 – według kolejności alfabetycznej ich nazwisk,
 - 2) zgłoszenia kandydatów na członków Rady oraz wykazy sędziów popierających zgłoszenia kandydatów na członków Rady przez grupę, o której mowa w art. 11i ust. 1 – według kolejności otrzymania tych zgłoszeń
– w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska, stanowiska i miejsca służbowe.”;
- 13) w art. 1 w pkt 3, w art. 11m w ust. 2 skreśla się wyraz „zgodny”;
- 14) w art. 1 w pkt 3, w art. 11n ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Na karcie do głosowania umieszcza się, odrębnie dla każdej kategorii, o której mowa w art. 11f ust. 1, w porządku alfabetycznym nazwiska i imiona kandydatów na członków Rady, z podaniem stanowiska i miejsca służbowego każdego z nich.”;
- 15) w art. 1 w pkt 3, w art. 11o w ust. 7 wyrazy „Z przyczyn lokalowych lub technicznych” zastępuje się wyrazami „Z przyczyn organizacyjnych”;
- 16) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p w ust. 5 skreśla się wyrazy „aktualną na dzień wyborów”;
- 17) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p w ust. 5 na końcu dodaje się wyrazy „oraz karty do głosowania opatrzone odpowiednio pieczęcią urzędową sądu albo pieczęciami urzędowymi właściwych sądów”;
- 18) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p w ust. 8 przed zdaniem pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Przed przystąpieniem do głosowania sędzia okazuje komisji skrutacyjnej dokument umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości.”;

- 19) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
„9a. Przez znak „x” rozumie się co najmniej dwie linie, które przecinają się w obrębie kratki, o której mowa w ust. 9.”;
- 20) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p:
a) w ust. 11 wyrazy „umieszcza się w urnie wyborczej” zastępuje się wyrazami „wrzuca się do urny wyborczej”,
b) w ust. 12 w pkt 1 wyrazy „umieszczenie kart do głosowania w tej urnie” zastępuje się wyrazami „wrzucenie kart do głosowania do tej urny”;
- 21) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p w ust. 16 po wyrazach „zakończenia głosowania” dodaje się wyrazy „, liczbie sędziów uprawnionych do głosowania, liczbie wydanych kart do głosowania”;
- 22) w art. 1 w pkt 3, w art. 11p w ust. 17 wyrazy „Karty do głosowania zawierające głosy oddane w wyborach” zastępuje się wyrazami „Karty do głosowania wyjęte z urny wyborczej”;
- 23) w art. 1 w pkt 3, w art. 11q w ust. 1 wyrazy „dokonuje obliczenia głosów i” zastępuje się wyrazami „ustala wyniki głosowania i wyniki wyborów oraz”;
- 24) w art. 1 w pkt 3, w art. 11s w ust. 3 wyrazy „ogłoszenia orzeczenia” zastępuje się wyrazami „wydania orzeczenia”;
- 25) w art. 1 w pkt 4 dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Przewodniczący Rady powiadamia niezwłocznie Państwową Komisję Wyborczą o wygaśnięciu mandatu członka Rady, o którym mowa w art. 11f ust. 1, z innej przyczyny niż zrzeczenie się mandatu.”;

- 26) w art. 1 w pkt 5, w art. 21a w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „Publicznej” dodaje się wyrazy „na swojej stronie podmiotowej”;
- 27) w art. 1 w pkt 5, w art. 21a w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „stenogramy ich” zastępuje się wyrazami „stenogramy z ich”;
- 28) w art. 1 w pkt 6, w art. 27a dodaje się ust. 10a w brzmieniu:
„10a. W przypadku gdy w sprawach, o których mowa w ust. 1, Rada nie uwzględniła opinii Rady Społecznej, w uzasadnieniu uchwały Rady wskazuje się okoliczności, które wpłynęły na rozstrzygnięcie Rady.”;
- 29) w art. 1 w pkt 6, w art. 27a w ust. 11 wyrazy „przepis art. 28” zastępuje się wyrazami „przepisy art. 28”;
- 30) w art. 2 w ust. 1 wyrazy „trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „trzech miesięcy od dnia podjęcia uchwały o zarządzeniu wyborów”;
- 31) w art. 2 skreśla się ust. 2;
- 32) dodaje się art. 4a w brzmieniu:
„Art. 4a. Tworzy się Radę Społeczną przy Krajowej Radzie Sądownictwa.”.

MARSZAŁEK SENATU

Małgorzata KIDAWA-BŁOŃSKA

UZASADNIENIE

Senat – po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 12 kwietnia 2024 r. ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa – wprowadził do jej tekstu 32 poprawki.

Kierując się zastrzeżeniami odnośnie do konstytucyjności rozwiązania zawartego w art. 2 ust. 2 przedłożonej ustawy, zwłaszcza w kontekście standardu wyrażonego w art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji oraz argumentów sformułowanych na tle tego wzorca w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2007 r. (K 25/07), Senat stanął na stanowisku, iż przepis ten powinien zostać skreślony. Zdaniem Izby, art. 2 ust. 2 wywoływał ponadto poważne wątpliwości związane z faktem, że przewidziane w nim ograniczenie biernego prawa wyborczego miało dotyczyć wszystkich sędziów powołanych na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, w składzie której byli sędziowie wybrani przez Sejm, z wyjątkiem jedynie wąskiej grupy sędziów, którzy powrócili na poprzednio zajmowane stanowisko w trybie art. 98 § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, pod warunkiem jednak, że na to stanowisko zostali pierwotnie powołani przy udziale Rady, której sędziowskich członków wybrali sędziowie. Tyle że uzasadnienie dla tak skonstruowanego wyjątku w postaci swego rodzaju „formalności”, jaką w opisywanym przypadku miał być wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, można by – z uwagi na praktykę stosowania przepisów – odnieść również do tych sędziów sądów rejonowych, którzy przed powołaniem na stanowisko sędziowskie zajmowali stanowisko asesora sądowego. Co więcej: sędziowie obu wyżej wymienionych kategorii byli w jednakowej sytuacji, jeżeli wziąć pod uwagę pewną „przymusowość” położenia. I jedni, i drudzy mieli w istocie ustawowo określony termin do zgłoszenia zamiaru objęcia stanowiska sędziego, przy czym warto podkreślić, że gdyby asesor sądowy nie zdecydował się na złożenie wniosku o powołanie na stanowisko sędziego sądu rejonowego, jego stosunek służbowy wygasłby z upływem 4 lat od dnia objęcia stanowiska asesorskiego, co byłoby równoznaczne z zakończeniem wcześniej obranej ścieżki kariery. W tym aspekcie art. 2 ust. 2 mógłby więc być kwestionowany z uwagi na niedochowanie wypracowanych przez sąd konstytucyjny kryteriów pozwalających na różnicowanie podmiotów podobnych, tzn. mających tę samą cechę relewantną. Dodatkowo okoliczność, że ograniczenie przewidziane w art. 2 ust. 2 ustawy miałyby znaleźć zastosowanie wyłącznie w pierwszych wyborach sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa (nie dotyczyłoby już nawet wyborów uzupełniających), nie znajdowała uzasadnienia ani *de lege lata*, ani też w pozostałych przepisach ustawy. Wreszcie – Senat podzielił ocenę przedstawioną

w *Pilnej wspólnej opinii Komisji Weneckiej i Dyrekcji Generalnej do spraw Praw Człowieka i Praworządności Rady Europy w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa*, iż „całkowite wykluczenie od 2 000 do 3 000 sędziów z około 10 000 kandydatów jest pozbawione kryterium indywidualnej oceny, a zatem budzi wątpliwości co do swojej proporcjonalności” (wniosek z pkt 81).

Zważywszy na powyższe argumenty, Senat uchwalił **poprawkę nr 31**.

Senat uznał także, że rozwiązanie przyjęte w art. 1 pkt 3 ustawy, w dodawanym art. 11f ust. 2 zdanie drugie, polegające na zagwarantowaniu każdemu sędziemu korzystającemu z prawa wybierania członków Krajowej Rady Sądownictwa tylko jednego głosu, nie daje pewności, że skład osobowy Rady zostanie ukształtowany w taki sposób, aby Krajowa Rada Sądownictwa posiadała silną legitymację w środowisku sędziowskim. Nie sposób bowiem wykluczyć, że w przypadku dużej liczby kandydatów głosy rozłożą się tak, iż ostatecznie członkami Rady zostaną sędziowie nie mający wyraźnego czy też istotnego poparcia wśród sędziów. Skutek tego typu byłby zaś zaprzeczeniem idei, która – obok argumentów natury konstytucyjnej – stała za wprowadzeniem nowego modelu wyboru sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa, czyli modelu, który różni się zarówno od aktualnie obowiązującego, jak i od tego, który istniał przed 17 stycznia 2018 r. (przed wejściem w życie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw), zgodnie z którym wybory były organizowane w ramach „kurií”. Mając to na względzie Senat zaproponował w **poprawce nr 1**, by sędziowie mogli oddać nie więcej niż: po jednym głosem na kandydatów spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów wojskowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, po dwa głosy na kandydatów spośród sędziów sądów apelacyjnych oraz sędziów sądów okręgowych, jak również po trzy głosy na kandydatów spośród sędziów sądów rejonowych.

Objęta uchwałą Senatu propozycja zmiany brzmienia dodawanego art. 11t (art. 1 pkt 3 ustawy) wiąże się natomiast z tym, że przeprowadzenie wyborów sędziów na członków Krajowej Rady Sądownictwa będzie za każdym razem dużym wyzwaniem organizacyjnym. Obciążanie nim Państwowej Komisji Wyborczej za każdym razem, gdy w trakcie wspólnej kadencji sędziowskiej części Rady wygaśnie mandat jednej osoby (z wyjątkiem sytuacji, gdyby wybory uzupełniające miały się odbyć w okresie trzech miesięcy przed upływem wspomnianej wspólnej kadencji – zob. art. 1 pkt 3 ustawy, art. 11u ust. 1), mogłoby wobec tego zostać ocenione jako nieracjonalne. Dlatego w **poprawce nr 5** wskazano alternatywę sprowadzającą się do przyznania

prawa objęcia mandatu po byłym członku Rady sędziemu, który w wyborach uzyskał kolejno największą liczbę głosów w ramach tej samej kategorii, do której należał dany członek Rady (por. art. 1 pkt 3 ustawy, art. 11f ust. 1), o ile sędzia ten wciąż zajmuje stanowisko zaliczane do tej kategorii. Gdyby jednak nie było kandydata na członka Rady spełniającego wskazane kryteria albo gdyby uprawniony nie złożył wymaganego przepisem oświadczenia o objęciu mandatu członka Krajowej Rady Sądownictwa w terminie 7 dni, Państwowa Komisja Wyborcza musiałaby, na zasadach ogólnych, zarządzić wybory uzupełniające. Senat sugeruje przyjęcie takiego rozwiązania z uwagi także na to, że na gruncie ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy funkcjonuje już mechanizm pierwszeństwa do obsadzenia mandatu, który pozwala na w miarę szybkie uzupełnienie wakatów w Sejmie, Parlamencie Europejskim, radzie gminy w gminie liczącej powyżej 20 000 mieszkańców, radzie powiatu albo sejmiku województwa (zob. odpowiednio przepisy art. 251, art. 368 oraz art. 387).

Kolejną poprawką o charakterze merytorycznym jest **poprawka nr 28**, uwzględniająca sugestię z punktu 85 wyżej powołanej opinii Komisji Weneckiej i Dyrekcji Generalnej do spraw Praw Człowieka i Praworządności Rady Europy. Senat przychylił się do konkluzji, że ustawa – w celu zapewnienia pełnej transparentności rozstrzygnięć podejmowanych przez Krajową Radę Sądownictwa w sprawach personalnych, w szczególności dotyczących kandydatów na stanowiska sędziowskie – powinna nakładać na ten organ obowiązek odniesienia się do oceny wyrażonej w opinii Rady Społecznej, w przypadku gdy ostatecznie członkowie Krajowej Rady Sądownictwa owej oceny nie podzielili. Jednoznaczne sformułowanie takiego wymogu w dodawanym art. 27a ust. 10a (art. 1 pkt 6 ustawy), będzie jednocześnie wyrazem rzeczywistej intencji zwiększenia wpływu szeroko rozumianego społeczeństwa obywatelskiego (podmiotów, które nie są reprezentowane w Krajowej Radzie Sądownictwa) na dobór członków kadry sędziowskiej, a przez to – pośrednio – na obraz wymiaru sprawiedliwości.

Ponadto Senat przyjął poprawki, które zmierzają do uzupełnienia rozpatrzonej ustawy o niezbędne regulacje:

- 1) związane ze sposobem obliczania terminów zgłaszania kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa będących sędziami oraz przeprowadzania określonych w ustawie czynności wyborczych (**poprawka nr 3**);
- 2) dającą podstawę do określenia w uchwale o zarządzeniu wyborów trybu przekazywania Państwowej Komisji Wyborczej przez komisje skrutacyjne dokumentów takich jak: karty do głosowania wykorzystane w wyborach wraz z kartami, które nie zostały wydane, protokoły

głosowania oraz listy uprawnionych do udziału w głosowaniu (**poprawka nr 6**);

3) mające na celu uzupełnienie adnotacji zamieszczanej w wykazie sędziów popierających zgłoszenie kandydatury konkretnego sędziego na członka Krajowej Rady Sądownictwa o datę zarządzonych wyborów (**poprawka nr 8**) oraz zakresu informacji podawanych przez komisję skrutacyjną w protokole głosowania (**poprawka nr 21**);

4) precyzujące kolejność ogłaszania w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Państwowej Komisji Wyborczej danych kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa, dotyczących ich zgłoszeń oraz wykazów sędziów popierających te zgłoszenia (**poprawka nr 12**), a także kolejność, w jakiej na kartach do głosowania zostaną umieszczone nazwiska i imiona kandydatów (**poprawka nr 14**);

5) ustalającą sposób i termin przekazania komisjom skrutacyjnym kart do głosowania, jak również nakładającą obowiązek ich uprzedniego opieczetowania ze względu na konieczność zabezpieczenia ich autentyczności (**poprawka nr 17**);

6) wskazującą, że przed przystąpieniem do głosowania sędzia będzie obowiązany do okazania komisji skrutacyjnej dokumentu umożliwiającego stwierdzenie jego tożsamości, co będzie miało znaczenie zwłaszcza w przypadku tych sądów, w których orzeka duża liczba sędziów (**poprawka nr 18**);

7) doprecyzowującą, co rozumie się przez znak „x”, którego postawienie w kratce z lewej strony przynajmniej jednego nazwiska kandydata warunkuje ważność oddanego głosu (**poprawka nr 19**);

8) zapewniającą możliwości zastosowania przepisów dotyczących zgłaszania kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa oraz dokonywania czynności wyborczych w pierwszych wyborach, które zostaną zarządzane przez Państwową Komisję Wyborczą na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy (**poprawka nr 30**);

9) wskazującą, że Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa powiadamia niezwłocznie Państwową Komisję Wyborczą o wygaśnięciu mandatu członka Rady, który został wybrany przez sędziów, w przypadku gdy to wygaśnięcie nastąpiło z innej przyczyny niż zrzeczenie się mandatu, co pozwoli Państwowej Komisji Wyborczej na dokonanie czynności przewidzianych w dodawanym art. 11t (art. 1 pkt 3 ustawy) (**poprawka nr 25**).

W tym zakresie Izba wyszła naprzeciw sugestiom zgłaszanym w toku prac legislacyjnych przez Państwową Komisję Wyborczą, m.in. uwadze podnoszącej konieczność objęcia zakresem unormowania z art. 11l (art. 1 pkt 3 ustawy) także przypadku, gdy termin, o którym mowa w art. 11k ust. 8, nie rozpocznie biegu wobec niepodjęcia przez Państwową Komisję Wyborczą

uchwały odmawiającej przyjęcia zgłoszenia kandydata – zob. początkowy fragment wprowadzenia do wyliczenia w art. 111, któremu nowe brzmienie nadano poprawką nr 12.

Pozostałe poprawki wnoszone do ustawy przez Senat, tj. **poprawki nr 2, 4, 7, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 20, 22, 23, 24, 26, 27, 29** oraz **32**, mają charakter redakcyjny, zapewnią koherentność tak systemowi prawa, jak i rozwiązaniom zawartym w samej ustawie oraz czynią zadość wytycznym ujętym w załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”.